Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Solinus de Memorabilibus Mu[n]di

Solinus, Gaius Iulius

Spire, 1512

Ca. XXVI.

urn:nbn:de:bsz:31-270794

Visual Library

ri poſſit: ſatangalus inuenit. Qui eligūt puriſſimū capiunt: ne qd
ruffum neue nubilum vel ſpumis obſitū arceat pſpicuitatē. Tunc
ne duricia iuſto ꝓpenſior obnoxiū fragilitati magis faciat. Putant
glaciē coire ⁊ in criſtallum corporari: ſed fruſtra ſi ita foret nec ala/
banda aſie: nec cyprus inſula hanc materiā ꝓcrearent: qbꝫ regioni/
bus citatiſſimus calor eſt. Liuia auguſti ad pondus quingentum
quinquaginta librarum inter capitolina dona criſtallū dedicauit.

De Hyperboreis. Caplm. XXV.

f Abula erat: de hyperboreis ⁊ rumor irritus: ſi q̄ illinc ad
nos vſqꝫ fluxerunt temere forent credita. Sꝫ cū ꝓbatiſſimi — Hyperbo/
auctores ⁊ ſatis vero idonei ſn̄ias pares faciant: nullꝰ fal/ — rei:
ſum reformidet qđ de hyperboreis loqmur. Incolūt ꝓpe pteropho
ron quē vltra aquilonē accepimꝰ iacere: gens beatiſſima. Eam aſie — Pteropho/
quidā magis q̄ȝ europe dederūt. Alij ſtatuūt mediā inter vtrūqꝫ ſo — ron.
lem antipodū occidentem ⁊ noſtrum renaſcentem orientē. Quod
aſpnat rō tam vaſto mari duos orbes interfluēte. Sūt igit in euro
pa apđ quos mundi cardines eſſe credūt. ⁊ extremos ſyderū ambi/
tus ſemeſtrem lucem aduerſum tantū vna die ſolē. q̄ȝꝙ exiſtunt q
putant non quotidie ibi ſolem vt nobis: ſed vernali equinoctio ex/
oriri: autūnali occidere. Ita ſex menſibus infinitum diem: ſex alijs
continuam eſſe noctem. De celo magnam clementiā aure ſpirant
ſalubriter: nihil noxij flatus habent. Domus ſunt nemora vel luci:
In diē victum arbores ſubminiſtrant. Diſcordiā neſciūt. Egritu
dine non inquietantur. Ad innocentiā omibus equale votū. Mor
tem accerſunt ⁊ voluntario interitu caſtigant obeundi tarditatem.
Quos ſatietas tenet vite epulati delibutiqꝫ: de rupe nota precipi/
tem caſum in mare profundū deſtinant. Hoc ſepulture genus op/
timū arbitrantur. Aiunt etiam ſolitos per virgines probatiſſimas
primitias frugū Appollini delio miſſitare. Verꝫ he quoniā pfidia
hoſpitū non illibate reueniſſent deuotōis quā peregre pſequebant
pontificium mox intra fines ſuos receperunt

De Arympheis. tygridibꝰ. pantheris. parthis. Ca. XXVI.

a Ltera in aſia gens eſt ad initiū orientis eſtiui: vbi deficiūt — Arymphei
ryphcorꝫ montiū iuga hyperboreis ſilēs: quos dicūt arym
pheos. Et ipi arbuſtorꝫ frōdibꝰ gaudēt: Baccas edūt iurta
viros ac feminas tedet criniū. Itaqꝫ vterqꝫ ſexus comas tondet:
Amant quietē: nō amant ledere. Sacri habentur: attrectariqꝫ eos
etiā a ferociſſimis nationibus nefas ducitur. Quicūqꝫ periculum
a ſuis metuit: ſi ad Arympheos tranſfugerit: tutꝰ ē: velut a ſylo te
gatur. vltra hos Cimerij ⁊ gens amazonū ꝓrecta ad caſpiū mare — Cimerij

Oxus Hyrcanus Tygres

qḋ dilapſum per aſiatice plage terga ſcyticum irrumpit oceanū ſed
magnis deinde ſpacijs intercedentibus oſtia oxi fluminis hyrcani
habent. Gens ſiluis aſpera: copioſa in manibus feris: feraqꝫ tygri/
dibus. Qḋ beſtiarum genus inſigne maculis note: ꝛ pnicitas me/
morabile reddiderunt: fuluo nitent: hoc fuluū nigrantibꝰ ſegmen/
tis intercundatū varietate apprime decet: pedum motus neſcio ve/
locitas an peruicatia magis adiuuet. Nihil tā longū eſt: qḋ nō bre
ui penetrent: nihil adeo antecedit qḋ nō illico aſſequantur: ac maxie
potentia earum ꝓbatur cū maternis curis incitantur: catuloꝝ inſi
ſtunt raptoribꝰ. Succedāt ſibi equites licet: ꝛ aſtu quātalibet fuga
moliri predam velint. niſi in preſidio maria fuerint: fruſtra eſt au/
ſum omne. Notantur frequentiſſime: ſi qn̄ latrones ſuos aſporta/
tis catulis renauigātes vident: in littore irritata rabie ſe dare pre/

Panthere

cipites: velut ꝓprium tarditatē voluntaria caſtigantes ruina: q̄ꝫ
de foetu vniuer ſo vix vnus queat ſubtrahi. Panthere q̄ꝫ nūeroſe
ſunt in hircania minutis orbiculis ſuperpicte ita vt oculatꝫ ex ful/
uo circulis vel cerulea vel alba diſtinguatur tergi ſuppellex. Tra/
dunt odore eaꝝ ꝛ in contemplatione armenta: mire affici atqꝫ vbi
eas perſenſiſcant properato conuenire: nec terreri niſi ſola oris tor
uitate. Quam ob cām pāthere abſconditis capitibus que corporꝫ
reliqua ſunt ſpectāda prebent: vt pecuarios greges ſtupidos in ob
tutu populentur: ſecura vaſtatione. Sed hircani (vt hoībꝰ intēta/
tum nihil eſt) frequentius eas veneno q̄ꝫ ferro necāt. Aconito car/

Perdalie. Lentū ꝑ di uturno pardi.

nes illinunt: atqꝫ ita per compita ſpargūt ſemitarū. Quas vbi eſe
ſunt: fauces earum ſagina obſident. Ideo gramini nomen pardali
cem dederunt. Sed panthere aduerſus hoc virus excrementa hu/
mana deuorāt: ꝛ ſuopte ingenio peſti reſiſtūt. Lēta illis viuacitas
a deo vt electis interraneis mortē diu differant. In his ſiluestribꝰ
ꝛ pardi ſunt: ſcḋm a pantheris genus noti ſatis: nec latius exequē/
dū. Quoꝝ adulterinis coitibꝰ degenerant partus leenaꝝ ꝛ leones
quidem ꝓcreantur: ſed ignobiles.

Maria me diterranea.

Unde maria mediterranea oriantur. Cap. XXVII.

q Uoniā in ponticis rebꝰ ſumus: nō erit omittendū. vn̄ me/
diterranea maria caput tollant. Exiſtimāt eīn quidā ſinus
iſtos gaditano freto naſci. Nec aliā eſſe originem q̄ꝫ inun/
dationem eſtuantis oceani. Cuius ſpū peruagante apḋ aliq̄t medi
terranea littora: ſicut in italie parte fieri acceſſus vel receſſus. Qui
cōtrarium ſentiunt: omnem illum fluorem aiūt a ponticis faucibꝰ
inundare: idqꝫ fulciunt argumento non inani: q̄ eſtus e ponto pro
fluus nunq̄ꝫ reciprocetur.